

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประชากรโลกได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 3,037 ล้านคน ในปี ค.ศ. 1960 และคาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น 8,000 ล้านคน ในปี ค.ศ. 2025 ส่งผลให้การบริโภคและความต้องการด้านปัจจัยสี่สูงขึ้นเป็นเงาตามตัว ซึ่งเป็นสาเหตุให้มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมากมาย เพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยไม่มีการพิจารณาถึงความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดทดแทนไม่ทันของทรัพยากรรวมถึงการปล่อยของเสียออกสู่สภาพแวดล้อมอย่างมากมาย (กระทรวงแผนการและการลงทุน, 2016, หน้า 8) จนกระทั่งธรรมชาติไม่อาจปรับสมดุลด้วยระบบธรรมชาติได้อีกต่อไป สภาวะความสกปรกและความเป็นพิษจึงเกิดขึ้นกับธรรมชาติพร้อม ๆ กับความเสื่อมโทรมและเสื่อมสูญของทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้น ทำให้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย อาทิเช่น ปัญหาคความเน่าเสียของแหล่งน้ำอันเกิดจากการถ่ายเทของเสียจากบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย อาคารสถานที่ ชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่มีระบบการจัดการตามหลักวิชาการ (Subcommittee on Mukdahan Province's Economics, 2007, p. 123)

สถานการณ์ขยะมูลฝอยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นจากอัตราการก่อให้เกิดขยะมูลฝอย (Waste Generation Rate) ของประชาชนที่สูงขึ้น รวมทั้งจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น โดยองค์ประกอบหลักของขยะมูลฝอยใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ ขยะมูลฝอยอินทรีย์ร้อยละ 30 ขยะมูลฝอยพลาสติกร้อยละ 30 ขยะมูลฝอยขายได้ร้อยละ 25 และขยะมูลฝอยจำพวกกระดาษร้อยละ 15 ซึ่งการกำจัดขยะมูลฝอยใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะใช้วิธีการฝังกลบในหลุมฝังกลบซึ่งไม่มีระบบจัดการน้ำเสียที่เกิดจากขยะมูลฝอย (Leachate) และระบบติดตามตรวจสอบ ซึ่งหลุมฝังกลบนี้มีอยู่เฉพาะในพื้นที่เมือง นครหลวงเวียงจันทน์ เมืองหลวงพระบาง เมืองท่าแขก เมืองสะหวันนะเขตและเมืองปากเซ เท่านั้น ส่วนในพื้นที่อื่น ๆ ยังใช้วิธีการเทกอง (Open Dumping) ในการกำจัดขยะมูลฝอย

รวมไปถึงขยะมูลฝอยอันตรายและขยะมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการอีกด้วย (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2562, หน้า 34)

แขวงสะหวันนะเขตถูกกำหนดให้เป็นแขวงพัฒนาของเส้นทางเศรษฐกิจเหนือ-ใต้-ตะวันออก-ตะวันตกของประเทศ นับตั้งแต่รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีนโยบายทางเศรษฐกิจเปิดประเทศสู่ภายนอก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ใช้ในปัจจุบัน แขวงสะหวันนะเขตได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายในการกระจายการพัฒนาเมืองและบริการพื้นฐาน โดยเป็นศูนย์กลางหลักทางอุตสาหกรรม การรวบรวมวัตถุดิบ แรงงาน รวมทั้งเป็นศูนย์กลางบริหารทางธุรกิจและการเงินที่สำคัญของประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการบริหารราชการและการศึกษาสาธารณสุขอีกด้วย ทำให้แขวงสะหวันนะเขตเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคกลางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และคาดหวังว่าจะเป็นเส้นทางอนุภาคพื้น “ประตูเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก East-West Economic Corridor” อันเนื่องมาจากความได้เปรียบในเรื่องของทำเลที่ตั้ง ซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์ของการคมนาคมขนส่งทางบกที่สามารถติดต่อเชื่อมโยงกับฝั่งมหาสมุทรอินเดียในส่วนของทะเลอันดามัน และฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกในส่วนของทะเลจีนใต้ และเป็นจุดเชื่อมต่อทางเศรษฐกิจของประเทศลาวกับภาคกลาง-ใต้ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กัมพูชา และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จากการพัฒนาความเจริญดังกล่าวทำให้แขวงสะหวันนะเขตมีประชากรอาศัยอยู่อย่างมาก ประกอบกับการอพยพย้ายถิ่นของคนชนบทและจากแขวงใกล้เคียงมาสู่เมืองนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้การขยายตัวของชุมชนเมืองโดยเฉพาะในแขวงสะหวันนะเขตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยยังไม่รวมถึงประชากรแฝงที่ไม่มีชื่อในทะเบียนราษฎรอีกจำนวนมากมา ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่โดยเฉลี่ย 12 คน/เฮคเตอร์ เพื่อให้การบริหารปกครองท้องถิ่นดำเนินการได้ผลดีแขวงสะหวันนะเขตจึงแบ่งพื้นที่ในความรับผิดชอบออกเป็น 15 อำเภอ ประกอบด้วย 1,006 หมู่บ้าน ประชากร จำนวน 857,781 คน เป็นชาย 422,607 คน เป็นหญิง 435,177 คน มี 139,191 ครอบครัว (องค์การคุ้มครองพัฒนาบริหารตัวเมือง, 2019, หน้า 20)

นครโกสอนพมวิหานหรือสะหวันนะเขต เป็นเมืองเอกของแขวงสะหวันนะเขต ประเทศลาว เดิมชื่อเมือง คันธบุรี ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นเมืองโกสอนพมวิหาน เพื่อเป็นเกียรติแก่อดีตประธานประเทศ โกสอน พมวิหาน ซึ่งเป็นชาวสะหวันนะเขต เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม

พ.ศ. 2548 ซึ่งตรงกับวันเกิดปีที่ 85 ของโกสอน พมวิหาน มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 521.40 ตารางกิโลเมตร ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของแขวงสะหวันนะเขต มีจำนวนหมู่บ้าน 67 หมู่บ้าน 18,124 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 128,182 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ของประชากรทั้งแขวง เพศหญิง 65,217 คน เพศชาย 62,965 คน ความหนาแน่นของประชากร 246 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่เป็นลาวลุ่มร้อยละ 62.1 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนเมืองให้กลายเป็นนครโกสอนพมวิหาน เช่น ปัญหาด้านยาเสพติด บ่อนการพนัน อาชญากรรม ที่อยู่อาศัยและชุมชนแออัด ความเสื่อมโทรมทางศิลปวัฒนธรรม การขาดแคลน บริการสาธารณสุขไปโรคพื้นฐาน การลักลอบข้ามพรมแดน และปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาขยะมูลฝอยในเมืองได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น ปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งชุมชนและพาณิชยกรรมของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต เกิดขึ้น 150 ตันต่อวันในขณะที่ความสามารถในการจัดเก็บของเทศบาลและหน่วยงานรวมทั้งเอกชนสามารถรวบรวมได้เพียง 60-70 ตันต่อวัน การขาดระบบกำจัดที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างเป็นจำนวนมาก และคาดว่าสถานที่ในการกำจัดขยะมูลฝอยไม่สามารถรองรับปริมาณมูลฝอยได้ในปี ค.ศ. 2025

ดังนั้นปัญหาการเก็บขนขยะมูลฝอยยังพบว่า ไม่มีการแยกเก็บระหว่างขยะมูลฝอยติดเชื้กับขยะมูลฝอยชุมชน ทำให้ขยะมูลฝอยทั้งสองชนิดปนกันและการกำจัดไม่ถูกวิธีส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดโรคระบาดและการแพร่ระบาดของเชื้อโรคจากขยะมูลฝอยส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ในอนาคตสอดคล้องกับสารภี สุกใส, (2554); พรรณทิพา พัฒนารัตน์, (2555), (กรมควบคุมมลพิษ, 2559) พบว่า ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย คือ ประชาชนขาดความรู้และขาดจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือ ด้านการจัดการขยะมูลฝอย อาจเป็นเพราะการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารขาดงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอย ขาดวัสดุอุปกรณ์ ภาชนะรองรับ และการเก็บรวบรวมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้นปัญหาขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขตที่มีเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ในขณะที่ขีดความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมูลฝอยมีอยู่อย่างจำกัดทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ เทคโนโลยี และทรัพยากรที่รองรับ หากรอการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐบาลเพียงอย่างเดียว คงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทั้งหมดหรือทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้นรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

ด้วยการลดปริมาณขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอยและการนำขยะกลับมาใช้ใหม่
 ทั้งนี้ประชาชนจะต้องมีความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย คือ ประเภทของขยะมูลฝอย
 การคัดแยกขยะมูลฝอย การลดปริมาณขยะมูลฝอยและวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย
 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย การลดปริมาณขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย
 การนำขยะกลับมาใช้ใหม่และการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ร่วมวางแผน
 ตัดสินใจและกฎ ระเบียบ ร่วมในการปฏิบัติและประชาสัมพันธ์ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมใน
 การประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอน
 พมวิหานในการให้บริการเสมอภาค การให้บริการตรงเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ
 การให้บริการต่อเนื่องและการให้บริการก้าวหน้าและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญของ
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและกฎหมายการปกครองท้องถิ่นที่มีบัญญัติไว้ว่า
 ให้บุคคลทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จาก
 ธรรมชาติ ตลอดจนการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาสภาพแวดล้อมและบุคคลมีหน้าที่
 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคุมและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีผลต่อ
 สุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม
 วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนในระยะยาว
 จากความเป็นมาดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการบริหาร
 จัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
 จัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงานของกระทรวง
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สำนักงาน
 ปกครองแขวงสะหวันนะเขต สำนักงานปกครองนครโกสอนพมวิหาน ตลอดจนหน่วยงาน
 ที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง แก้ไขปัญหาการจัดการ
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและ
 เกิดประสิทธิผล ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมกันนี้ยังใช้เป็นสารสนเทศ
 ในการศึกษาค้นคว้าในด้านวิชาการหรือการวิจัยครั้งต่อไปได้อีกด้วย

คำถามของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นอย่างไร
2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีลักษณะเป็นอย่างไรและมีความสามารถในการทำนายอยู่ในระดับใด
3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษารูปแบบปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของ นครโกสอนพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญของการวิจัย ดังนี้

1. ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว สำนักงานปกครองแขวงสะหวันนะเขต สำนักงานปกครองนครโกสอน พนมวิหาน ได้แนวทางการพัฒนาและข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การพัฒนาประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)

2. ประโยชน์ในการประยุกต์ใช้

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว สำนักงานปกครองแขวงสะหวันนะเขต สำนักงานปกครองนครโกสอน พนมวิหาน สามารถนำแนวทางไปสู่การปฏิบัติในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของนครโกสอนพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของ นครโกสอนพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพนมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1.1.1 การลดปริมาณขยะมูลฝอย

1.1.2 การคัดแยกขยะมูลฝอย

1.1.3 การนำขยะกลับมาใช้ใหม่

1.2 ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

- 1.2.1 ประเภทของขยะมูลฝอย
- 1.2.2 การคัดแยกขยะมูลฝอย
- 1.2.3 การลดปริมาณขยะมูลฝอย
- 1.2.4 วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย

1.3 การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมืองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

- 1.3.1 ร่วมวางแผน ตัดสินใจและกฎระเบียบ
- 1.3.2 ร่วมในการปฏิบัติและประชาสัมพันธ์
- 1.3.3 ร่วมรับผลประโยชน์
- 1.3.4 ร่วมในการประเมินผล

1.4 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมืองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่

- 1.4.1 การให้บริการเสมอภาค
- 1.4.2 การให้บริการตรงเวลา
- 1.4.3 การให้บริการอย่างเพียงพอ
- 1.4.4 การให้บริการต่อเนื่อง
- 1.4.5 การให้บริการก้าวหน้า

2. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเป้าหมาย

2.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นบุคลากรกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและ
หน่วยงานทางด้านสิ่งแวดล้อมในนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 10 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling)

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในสร้างและพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์
เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนในนครโกสอนพมวิหาน

แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 128,182 คน (องค์การคุ้มครองพัฒนาตัวเมือง แขวงสะหวันนะเขต, 2562, หน้า 7)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในสร้างและพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์

เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (1973, p. 127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดน์กุล, 2557, หน้า 26) ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการพัฒนาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนา

ประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ นครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปี พ.ศ. 2562

4. ขอบเขตด้านระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการแจกแบบสอบถาม

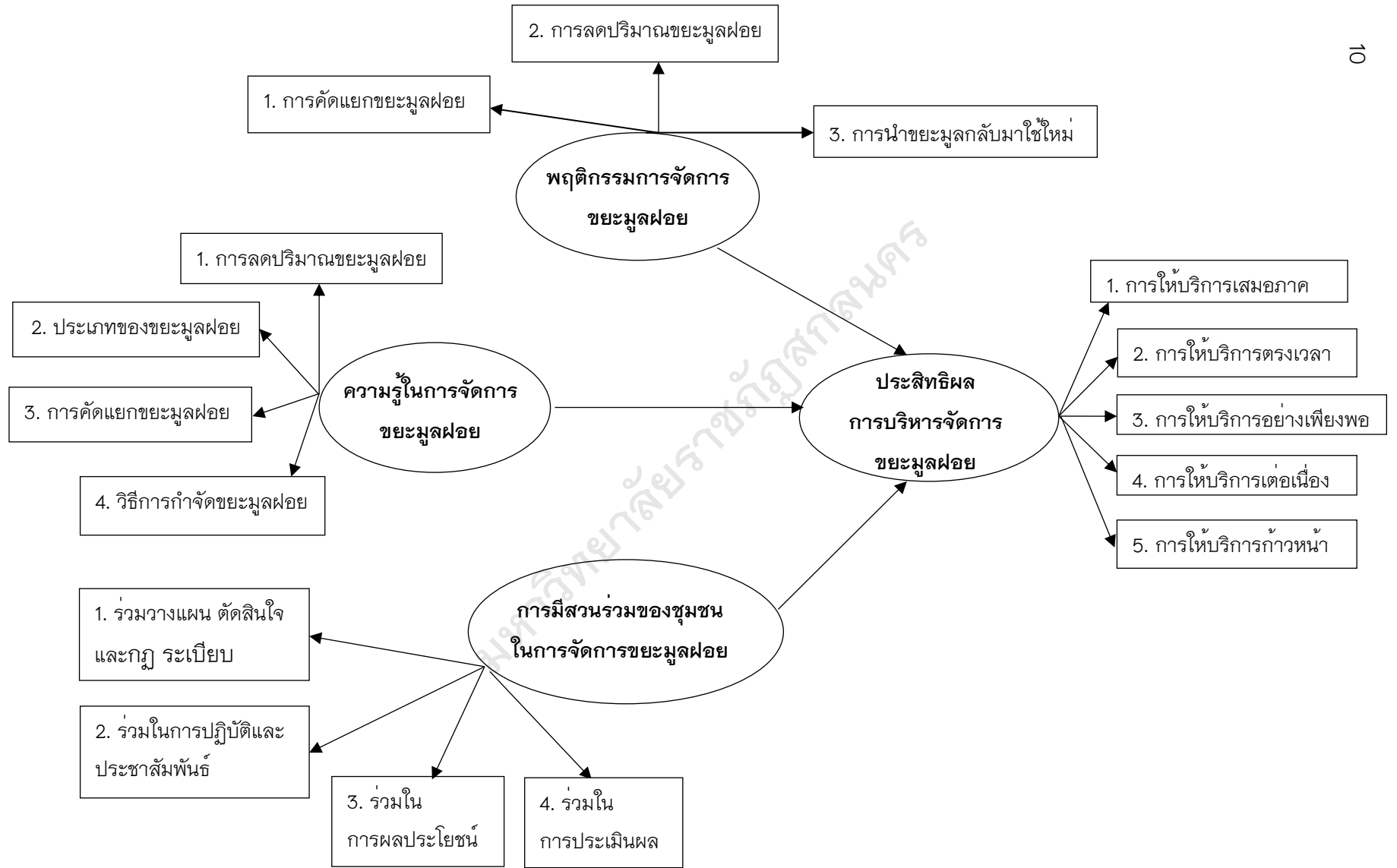
ระยะที่ 3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ

4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ระหว่างปี พ.ศ. 2560–2562 เป็นเวลา 2 ปี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ระยะที่ 2 สร้างและพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการแจกแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและระยะที่ 3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดของการวิจัยจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสังเคราะห์ ประยุกต์ บูรณการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้นิยามคำศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง รูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ลักษณะเป็นเส้นลูกศรโยงจากเหตุไปผล ประกอบด้วย ปัจจัยที่เป็นสาเหตุซึ่งได้จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการศึกษาจากบริบทจริง ซึ่งสัมพันธ์กับปัจจัยที่เป็นผล คือ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ประกอบด้วย

1.1 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน หมายถึง กิริยาอาการ บทบาท สีสันทาท่าง การประพฤติปฏิบัติ การกระทำที่แสดงปรากฏออกมาภายนอกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งในส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองรู้ได้ในจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว องค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1.1.1 ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกมาในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ได้แก่ การเลือกใช้ถุงพลาสติกใส่สิ่งของใบใหญ่เพียงใบเดียวมากกว่าใบเล็กหลาย ๆ ใบ ครั้วเรือ่นซื้อสินค้าชนิดเติม (Refill) เพื่อลดปริมาณขยะครั้วเรือ่น การเลือกใช้สินค้าที่มีความคงทนถาวร และมีอายุการใช้งานนาน การเลือกใช้สินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดขยะมากเกินไป ความจำเป็น และให้สมาชิกภายในบ้านให้ใช้สินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด และให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการช่วยลดขยะมูลฝอยในครั้วเรือ่น

1.1.2 การคัดแยกขยะมูลฝอย หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกมาในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ได้แก่ การนำขยะที่ผ่านการคัดแยกบางอย่างกลับมาใช้ซ้ำ มีคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้งและที่ซำรุด เพื่อนำมาซ่อมแซมและใช้อีกต่อไป สมาชิกในครั้วเรือ่นให้ช่วยกันคัดแยกขยะ มีหน่วยงานภาครัฐหรือท้องถิ่นส่งเสริมให้สมาชิกในครั้วเรือ่นให้ช่วยกันคัดแยกขยะ และประชาชนสามารถแยกแยะระหว่างขยะรีไซเคิลและขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่

1.1.3 การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกมาในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ได้แก่ การนำวัสดุ ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก เช่น ขวดพลาสติก หรือขวดแก้ว มีการนำเศษเหล็กที่ยัง ใช้งานได้กลับนำมาใช้อีก และเศษสิ่งของเหลือใช้มาซ่อมแซมใหม่ เช่น แก้วอี้ โต๊ะ พัดลม เป็นต้น การนำเศษไม้มาแก้ไขตัดแปลงเพื่อใช้ประโยชน์ได้อีก มีการเก็บรวบรวมขวดหรือ กระป๋องน้ำอัดลม หรือเครื่องดื่มที่บริโภคกลับมาใช้ใหม่ หากมีขยะประเภทขยะมูลฝอยสด หรือเศษอาหารประชาชนนำมาทำเป็นปุ๋ยหมัก

1.3 ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง สิ่งที่ประชาชน มีความสามารถในการที่จะจดจำ การนึกได้ มองเห็นได้ หรือได้ยิน ได้ฟังเกี่ยวกับการ จัดการขยะมูลฝอย มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1.3.1 การลดปริมาณขยะ หมายถึง สิ่งที่ประชาชนมีความสามารถในการ จัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ เศษอาหาร เศษผักผลไม้ สามารถนำไปผลิตเป็นปุ๋ยหมักได้ วัสดุที่เป็นเศษไม้สามารถนำไปเป็นเชื้อเพลิงหุงต้มได้ การลดปริมาณขยะมูลฝอยจะต้องใช้ ภาชนะที่ใช้แทนตะกร้า ปิ่นโต และถุงผ้าเพื่อลดปริมาณขยะลงได้เราควรเลือกซื้ออาหาร ที่ใช้ภาชนะบรรจุ เช่น ถุงพลาสติกเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการกำจัด การตัดแยกขยะ ทำให้ปริมาณขยะลดน้อยลง มีความสามารถนำขยะ ประเภทกระป๋อง อลูมิเนียม ขวดแก้ว มาหลอมแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ได้ การเลือกใช้ถุงพลาสติกขนาดใหญ่แทนถุงพลาสติกขนาดเล็กเป็นการลดปริมาณขยะในครัวเรือนเศษโลหะต่าง ๆ สามารถนำกลับมาแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ ซึ่งจะเป็นการลดปริมาณขยะ และควรใช้ปิ่นโตแทนกล่องโฟม เพื่อทำให้ลดปริมาณขยะลง

1.3.2 ประเภทของขยะมูลฝอย หมายถึง สิ่งที่ประชาชนมีความสามารถ ในการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ขยะ คือ สิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว มีสภาพเก่า ชำรุด เน่าเปื่อย มีทั้งชนิดเปียกและชนิดแห้ง ขยะ คือ เศษของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตและการใช้สอย ของมนุษย์ ขยะที่มีอันตรายสูง ได้แก่ ขยะติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมเป็นพิษ ขยะที่ย่อย สลายได้ยาก ได้แก่ เศษแก้ว เศษโลหะ เป็นต้น ขยะที่เกิดจากโรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็น ขยะติดเชื้อ และขยะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคและพาหะนำโรค

1.3.3 การตัดแยกขยะมูลฝอย หมายถึง สิ่งที่ประชาชนมีความสามารถ ในการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ขยะรีไซเคิล คือ ขยะที่นำกลับมาใช้ได้ โดยสามารถนำมา ตัดแยกแล้วแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ได้ การตัดแยกขยะ ทำให้ปริมาณในการกำจัดขยะลดลง

ควรแยกขยะเศษผ้าและเศษกระดาษออกจากกัน ถ่านไฟฉาย/ แบตเตอรี่รถยนต์
ไม่สามารถทิ้งรวมกับขยะทั่วไปได้ และการคัดแยกขยะ ทำให้สะดวกในการนำกลับมาใช้ได้

1.3.4 วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย หมายถึง สิ่งที่ประชาชนมีความสามารถ
ในการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ขยะที่เป็นพิษไม่ควรนำไปทิ้งกองบนพื้นหรือฝังกลบ
ก่อนนำขยะมูลฝอยไปเผาทำลายควรมีการตรวจสอบทุกครั้ง การกำจัดขยะมูลฝอย
โดยการฝังกลบถ้าทำไม่ถูกวิธีจะทำให้น้ำใต้ดินเกิดมลพิษ การทิ้งขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำ
ทำให้เกิดผลเสียต่อคุณภาพน้ำ การวิธีกำจัดขยะประเภท ถุงพลาสติก กล่องโฟม สามารถ
ทำลายได้ด้วยการฝังกลบหรือเผาการกำจัดขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้โดยใช้วิธีการฝัง
กลบเป็นการกำจัดขยะที่ถูกต้องวิธี

1.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การเปิดโอกาสให้
ประชาชนได้มีส่วนร่วมจัดการขยะมูลฝอยประชาชนในทุกขั้นตอนการพัฒนาทั้งในการแก้ไข
ปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1.2.1 ร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ หมายถึง การเปิด
โอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและเสนอความคิดเห็นเพื่อนำไปกำหนด
แผนในการจัดการขยะมูลฝอย ร่วมวางแผนเกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการในการ
จัดการขยะมูลฝอยในชุมชน ร่วมเสนอปัญหาที่ขยะมูลฝอยแก่หน่วยงานภาครัฐ เพื่อนำ
ปัญหามาใช้ในการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมประชุมเพื่อวางแผนแก้ไขปัญหา
เมื่อเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์หรือสามารถ
แก้ปัญหา ร่วมพิจารณาความเป็นไปได้ของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการ ร่วมปรึกษา
แลกเปลี่ยนความรู้กับวิทยากรเพื่อจัดการฝึกอบรมด้านการจัดการขยะมูลฝอยให้แก่
ประชาชน ร่วมวางแผนจัดหาเงินทุนเพื่อสนับสนุนแก้ปัญหาขยะมูลฝอย ร่วมวางแผน
รณรงค์การจำกัดขยะมูลฝอย ร่วมวางแผนการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการ
แก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย ร่วมเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูล
ฝอย ร่วมในการลงมติเกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูลฝอยก่อนนำไปปฏิบัติร่วม
ในการประเมินผลเกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูลฝอย ร่วมในการประชาสัมพันธ์
เกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูลฝอย

1.2.2 ร่วมการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเปิดโอกาสให้
ประชาชนได้มีส่วนร่วม การเข้าร่วมฟังคำชี้แจงรายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติการของ
โครงการด้านการจัดการขยะมูลฝอยต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการให้การสนับสนุนและเข้า

ร่วมกิจกรรม การเก็บขยะ หรือการขุดลอกคูคลอง เป็นต้น ร่วมปฏิบัติกร่วมกับ
 เจ้าหน้าที่ในกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชนให้การร่วมสนับสนุนเพื่อการดำเนินงานกิจกรรม
 การจัดการขยะมูลฝอย เช่น ให้เงินทุน หรือวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน เป็นต้น ให้การ
 ร่วมมือในการจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานอื่น ๆ เช่น
 การคัดแยกขยะ การปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ ให้ความร่วมมือในการทิ้งขยะหรือเศษ
 อาหารลงในถังที่หน่วยงานภาครัฐจัดเตรียมไว้ เข้าร่วมกิจกรรมรักษาความสะอาดที่ชุมชน
 จัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ร่วมเผยแพร่ข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย
 ให้กับประชาชนร่วมในการรณรงค์ ชักชวนให้ประชาชนช่วยกันจัดการขยะมูลฝอยร่วม
 ในการกำหนดแนวทางประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการจัดการขยะมูลฝอยและ
 สิ่งแวดล้อม ร่วมในการชี้แจงและทำความเข้าใจเมื่อเกิดความขัดแย้งเกี่ยวกับโครงการ
 การจัดการขยะมูลฝอย ร่วมในการชักชวนประชาชนมาร่วมมือในการทำกิจกรรมด้าน
 การจัดการขยะมูลฝอยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น
 การเก็บขยะ

1.2.3 ร่วมรับผลประโยชน์ หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วน
 ร่วมในการลดขยะมูลฝอย เช่น ขวด พลาสติก โดยนำกลับมาใช้ใหม่ ร่วมในการนำขยะ
 มูลฝอยจากครัวเรือนมาทิ้งลงขยะหน่วยงานของรัฐจัดไว้ ร่วมในการทำปุ๋ยหมักแบบ
 ผสมผสานกลับมาใช้ทดแทนเพื่อลดค่าใช้จ่าย ส่วนร่วมในการลดขยะมูลฝอยในครัวเรือน
 แล้วนำไปขายเพื่อเพิ่มรายได้ ร่วมในการไม่ทิ้งขยะมูลฝอยลงแม่น้ำ ลำคลองและบนถนน

1.2.4 ร่วมการประเมินผล หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วน
 ร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะมูลฝอยต่อหน่วยงานของรัฐ ร่วมในการแจ้งให้
 หน่วยงานท้องถิ่นทราบเมื่อพบว่าถังขยะไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ร่วมในการกำหนด
 ค่าธรรมเนียมการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอยการประเมินจากนำไปใช้ ร่วมในการ
 ประเมินผลการดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยของหน่วยงานท้องถิ่น

2. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง ความพึงพอใจต่อ
 การให้บริการในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ 5 ด้าน ได้แก่

2.1 การให้บริการเสมอภาค หมายถึง เจ้าหน้าที่ให้บริการประชาชน
 ด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติจำนวนครั้งที่เจ้าหน้าที่เข้ามาจัดเก็บขยะมูลฝอยมีความ
 เหมาะสมอัตราค่าบริการมีความเหมาะสมกับความความเป็นจริงการกำจัดขยะมูลฝอยใช้วิธี
 ที่เหมาะสมกับชนิดหรือประเภทของขยะ

2.2 การให้บริการตรงเวลา หมายถึง ช่วงเวลาการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยในแต่ละวันมีความเหมาะสมรถขยะของเจ้าหน้าที่สามารถจัดเก็บขยะมูลฝอยได้ตรงเวลาระบวนการกำจัดขยะมูลฝอยทันเวลาไม่มีขยะตกค้าง

2.3 การให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง จำนวนภาชนะรองรับขยะมูลฝอยมีความเพียงพอขนาดภาชนะรองรับขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมตำแหน่ง/ จุด/ บริเวณที่จัดตั้งภาชนะรองรับขยะมูลฝอย เช่น สาธารณะมีความเหมาะสมการให้บริการของเจ้าหน้าที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ เช่น รถมาให้บริการ

2.4 การให้บริการต่อเนื่อง หมายถึง มีการขนย้ายขยะมูลฝอยไปกำจัดด้วยจำนวนยานพาหนะที่เหมาะสมและเพียงพอการขนย้ายขยะมูลฝอยไปกำจัด ไม่ทำให้เกิดปัญหาหกหล่น เละเทะบนท้องถนนวิธีการเก็บรวบรวมขยะจากครัวเรือนในแต่ละวันมีความเหมาะสม ทำให้ไม่มีขยะมูลฝอยตกค้างมีการกำหนดเวลาการจัดการขยะที่ชัดเจน

2.5 การให้บริการก้าวหน้า หมายถึง หน่วยงานท้องถิ่นสามารถปรับการให้บริการจัดเก็บขยะที่หลากหลายตามความต้องการของชุมชนหน่วยงานท้องถิ่นสามารถให้บริการจัดการขยะได้รวดเร็วและทันเวลาการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายรูปแบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการขยะมูลฝอยมีการกำหนดเวลาการจัดการขยะที่ชัดเจน

3. นครโกสอนพมวิหาน หมายถึง ตั้งอยู่ในภาคกลางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวของแขวงสะหวันนะเขต มีเนื้อที่ 5,2140 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้าน 67 หมู่บ้าน 18,124 ครัวเรือนและมีประชากร จำนวน 128,182 คน จำแนกเป็นชายจำนวน 62,965 คนและเพศหญิงจำนวน 65,217 คน ในปี พ.ศ. 2562

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นเชิงนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ โดยนำด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมาพัฒนา ประกอบด้วย 1) ด้านพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ การลดปริมาณขยะมูลฝอยและการคัดแยกขยะมูลฝอย 2) ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ ร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ ร่วมในการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์และร่วมรับผลประโยชน์ และ 4) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ การให้บริการตรงเวลาและการให้บริการต่อเนื่อง

